

תת"ע 9423/08/15 - מדינת ישראל נגד זיאד שלאלדה

24 נובמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9423-08-15 מדינת ישראל נ' שלאלדה

לפני כבוד השופט ניאל מהנה
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
זיאד שלאלדה
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד איל סמואל

ב"כ הנאשם: עו"ד מרווואן ג'ראיסי

הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

מבוא

הנאשם שבפניו הודה והורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, בגיןו לטעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") וכן בעבירה נלוות לעבירה הנ"ל גם בעבירה של נהיגה ללא ביטוח חובה בתוקף, עבירה לפי סעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

הנאשם הינו תושב ה"אזור" השווה כדין בישראל מכוח הליך איחוד משפחות, בידיו רישיון נהיגה תקף שהוצע בשנת 1990 ע"י הרשות הפלסטינית (להלן: "הרשות").

המאשימה עותרת להשתת על הנאשם עונש מאסר בפועל ובנוסף לכך, מאסר על תנאי, פסילה וקנס כספי.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

מנגד, טוען הסניגור, כי מאוחר ובמועד ביצוע העבירה הנאשם החזיק ברישו נוהga שהוצאה באזרע עוד משנת 1990, איזה הוא אינו מהו סכנה למשתמשים בדרך. לטענותו, הנאשם קיבל את ההכשרה הנדרשת לנוהג ואין לראות בו כמעט שלא הוציא רישון נהגה מעולם.

דין

הଉירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם כאמור מחזיק ברישו נהגה בתוקף שהוצאה באזרע. הנאשם הגיע בקשה להמרת רישון נהגה שלו לרישון בדרגה מקבילה בישראל, אולם משום מה, בקשתו טרם אושרה.

בתת"ע 12-11-6933 מדינת ישראל נ' סלמה חמדי (פורסם בנבו, מיום 13.09.02) (להלן: "סלמה חמדי") דנתי ארוכות בעיתיות הקיימת וקשה תושבי האזרע לקבל רישון נהגה ישראלי או להמיר את רישון נהגה שהוצאה באזרע לרישון נהגה בדרגה מקבילה בישראל.

מתחם העונש ההולם

סעיף 40 ג לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 קובע כי בית המשפט יקבע מתחם העונש ההולם למעשה העבירה תוך שיתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

כפי שכבר ציינו בפסק דין בעניין סלמה חמדי אני סבור כי במקרה דנן מדיניות הענישה כלפי תושבי האזרע, אמורה להיות דומה למדיניות הענישה כלפי זרים, שאינם תושבי האזרע, אשר נתפסו נהגים בארץ על פי רישון נהגה זר, חרב חלוף שנה מיום כניסה האחרון לישראל. במקרה זה, בחלוף שנה מיום הכניסה האחרון, יש להמיר את רישון נהגה הזר לרישון נהגה ישראלי.

זה ינו כשם שתושב זר אינו יכול לעשות שימוש ברישומו הזר לאחר שנה מיום כניסה האחרון לישראל, אך מעמדו של תושב האזרע המחזיק ברישון נהגה תקף שהוצאה באזרע אינו יכול להמירו לרישון נהגה בדרגה מקבילה לרישון ישראלי או לקבל היתר נהוג בישראל מעת גורמי הבטחון.

בנסיבות העניין, על אף שאון להמעט מחומרת העבירה כך גם און להפריז בחומרת הענישה, שכן אין דין של נהגים אלה, כשהם מחזיקים ברישון נהגה תקף שהוצאה באזרע, כדי מי שמעולם לא הוציא רישון נהגה כלל ואין לו ידע קודם או הכשרה נהוגה. כב' השופט אמרנו כהן, מבית המשפט המחווי בירושלים, הביע דעתו בעניין וקבע בפסק דין בעפ"ת 47584-06-13 הITEM נגד מדינת ישראל (יום 13.09.10), "నכוון הדבר, כי אין דומה אדם שלא קיבל רישון

נהיגה כלל לאדם שקיבל רישיון נהיגה פלסטיני (אך בכלל זאת אינם מושעה נהוג בישראל)".

בחינת מדיניות הענישה הנהוגת לאחרונה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על הנאים קנס, פסילה ופסילה על תנאי בלבד.

בעפ"ת (י-מ) 58779-11-12 **אברהם נ' מ"י** (מיום 13.01.15) ביטל בית המשפט המחויז את עונש המאסר על תנאי שהוטל על המערער בנסיבות דומות, אשר בית המשפט לטעבורה הטיל בגין הדין, והתריר את העונש לעונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בעניין **סלמה חמדי** הנ"ל, הנאשם שהוא תושב הארץ, נתפס נהוג בישראל על אף שאין ברשותו רישיון נהוג בלבד רישיון נהוג בתוקף שהוצאה בארץ. במקרה דנן, לא נתקבלה בקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט השית על הנאשם קנס בסך 1,500 ₪, 3 חודשים פסילה ו- 3 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

בתיק תח"ע 13-07-8008 **מדינת ישראל נגד הלסי** (מיום 21.11.13), הצדדים הגיעו להסדר לפיו הוטל על הנאשם, אשר מחזיק ברישיון נהוג בתוקף שהוצאה בארץ, עונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס כספי בלבד. בסיס ההסדר שהוצע היה, מדיניות הענישה שנקבעה בפסק דין סלמה חמדי הנ"ל לגבי תושב הארץ שמחזיק ברישיון נהוג בתוקף שהוצאה בארץ.

עוד פסיקה רובה אחרת שהוצאה מבית המשפט זה בגין הנסיבות, בה לא נתקבלה בקשה המאשימה להטיל עונש מאסר ואף לא מאסר על תנאי והסתפק בית המשפט בעונש פסילה, פסילה על תנאי וקנס. (ראה לדוגמה פ"ל 14-07-5082 מדינת ישראל נגד אשקיראט (מיום 14.09.08)).

לא זו אף זו, בתח"ע 12-12-526 מ"י נ' **הזיל** (מיום 13.04.04) תחילת הוגש כתוב אישום המיחס לנאים עבריה בגיןוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה. אולם, המאשימה הסכימה לתקן את כתוב האישום כך שבמקום העבירה הנ"ל יועמד הנאשם לדין בגין עבירה על תקנה 578 לתקנות התעבורה מאוחר ונתפס נהוג ללא רישיון נהוג ישראלי אך היה ברשותו רישיון נהוג תקף שהוצאה בארץ. בית המשפט השית על הנאשם קנס בסך 1,000 ₪ ו- 3 חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים.

אנא ראה גם ענישה דומה במקרים אחרים דומים בתיקים: תח"ע 14-4446 מדינת ישראל נגד זרעי האני (מיום 14.09.09); וגם תחע"א 2599-08-14 מדינת ישראל נגד מוחסן יחיא (מיום 14.11.12).

בשיטتنا, הענישה היא אינדווידואלית ובכל מקרה יש לבחון, לפני כן גזר הדין, את נסיבות המקירה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בבחינת העונש הרואוי לנאים, בגין הנסיבות המקירה דנן, לא מצאתי מקום כלל להטיל על הנאשם עונש מאסר

כבקשת המאשימה ואף לא מסר על תנאי וניתן בהחלט להסתפק בפסילה, פסילה על תנאי וקנס כספי.

לפיכך, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.2.17.
 2. פסילה מלקלבל /או מלאחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.
הפסילה תחול מהיום. אין צורך בהפקדה.
 3. פסילה מלקלבל או מלאחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.**

ניתנה והודעה היום כ"ג
חשוון תשע"ז,
24/11/2016 במעמד
הנוכחים.
נאיל מהנא, שופט